

Fremsat den 17. november 2021 af kulturministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ophavsret

(Revision af blankmedieordningen)

§ 1

I lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 23. oktober 2014, som ændret ved § 42 i lov nr. 321 af 5. april 2016, lov nr. 719 af 8. juni 2018 og lov nr. 1121 af 4. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lyd- eller videobånd« til: »lagringsmedier«.

2. I § 39, stk. 1, udgår » eller andre indretninger«, og efter »optages« indsættes: »eller på anden måde kopieres«.

3. I § 39, stk. 2, ændres »bånd m.v.« til: »lagringsmedier«, og »eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende« ændres til: »som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende, eller som er stillet til rådighed på en sådan måde, at almenheden har adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt«.

4. Efter § 39 indsættes:

»§ 39 a. Virksomheder, der fra udlandet sælger lagringsmedier til privatpersoner i Danmark, hvorpå lyd eller billeder kan optages eller på anden måde kopieres, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker.

Stk. 2. Erhvervsdrivende, offentlige myndigheder og andre juridiske personer, der ikke er omfattet af § 39, stk. 1, og som fra udenlandske virksomheder køber lagringsmedier, hvorpå lyd eller billeder kan optages eller på anden måde kopieres, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker, såfremt lagringsmedierne udleveres til privatpersoner til privat brug.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 39, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på § 39 a, stk. 1 og 2.«

5. § 40 affattes således:

»§ 40. De vederlagspligtige lagringsmedier, jf. § 39, stk. 2, og vederlaget for disse er fra den 1. januar 2022 følgende:

- 1) Harddisk ≤ 128 gb: 4,00 kr.
- 2) Harddisk > 128 gb: 16,00 kr.
- 3) Tablet: 45,00 kr.
- 4) Smartphone: 45,00 kr.
- 5) Bærbar computer: 45,00 kr.
- 6) Stationær computer: 45,00 kr.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte vederlag reguleres fra den 1. januar 2023 årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

6. I § 42, stk. 2, ændres »lyd- og videobånd, der i perioden er udleveret fra virksomheden, samt disses spilletid« til: »lagringsmedier efter type, der i perioden er udleveret fra virksomheden«.

7. I § 42, stk. 5, ændres »lyd- og videobånd m.v., der anvendes til professionelle formål« til: »lagringsmedier, der anvendes til professionelle formål, herunder undervisningsformål og erhvervsmæssige formål«.

8. I § 42, stk. 6, ændres »lyd- og videobånd m.v.« til: »lagringsmedier«, og »båndene m.v.« ændres til: »lagringsmedierne«.

9. I § 43, stk. 1, nr. 1, § 43, stk. 1, nr. 2, § 43, stk. 1, nr. 3, § 43, stk. 1, nr. 4 og § 45, stk. 1, ændres »lyd- og videobånd« til: »lagringsmedier«.

10. I § 43, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »undervisningsformål«: »og erhvervsmæssige formål«.

11. I § 43, stk. 1, nr. 4, ændres »optagelser til brug for syns- og hørehandicappede« til: »eksemplarer til brug for personer med syns- eller hørehandicap«.

12. I § 44, stk. 1, nr. 2, ændres »herunder undervisning« til: »herunder undervisningsformål og erhvervsmæssige formål«.

13. I § 44, stk. 1, nr. 3, ændres »optagelser, som anvendes af syns- eller hørehandicappede« til: »eksemplarer, som anvendes af personer med syns- eller hørehandicap«.

14. I § 46 ændres »mængden af udleverede lyd- og videokassettebånd og disses spilletid, jf. §§ 42 og 43« til: »mængden og typen af udleverede lagringsmedier, jf. §§ 42 og 43, medmindre fællesorganisationen efter anmodning har besluttet at udskyde tidspunktet for angivelsen«.

15. § 46 a affattes således:

»§ 46 a. Kulturministeren skal i 2023 og efterfølgende hvert 3. år foretage en evaluering af denne lovs §§ 39-46

med henblik på at vurdere behovet for en ændring af bestemmelserne. Udgiften til evalueringerne dækkes af vederlaget, jf. §§ 39 og 39 a, og afholdes af fællesorganisationen.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund for lovforslaget
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Omfattede lagringsmedier
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Vederlagsfastsættelse
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Lagringsmedier erhvervet fra udenlandske virksomheder til privat brug
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Afskaffelse af dvd-kompensationen
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Evaluering af ordningen
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund for lovforslaget

Efter ophavsretslovens § 2, stk. 1, har ophavsmanden eneret til at råde over sit værk ved blandt andet at fremstille eksemplarer af det. I lovens kapitel 2 er der imidlertid gjort visse indskrænkninger i denne eneret.

Efter ophavsretslovens § 12, stk. 1, er det således tilladt for en person at fremstille eller lade fremstille enkelte eksemplarer af et offentliggjort værk til sin private brug. Det betyder, at eksemplarerne må benyttes af fremstilleren selv og af andre, som fremstilleren har personlige bånd til, f.eks. familie og venner.

Adgangen til at fremstille eksemplarer i digital form er dog mere begrænset, idet eksemplar fremstilling i digital form (af andre værker end edb-programmer og databaser) alene må ske til personlig brug for fremstilleren eller dennes husstand, jf. ophavsretslovens § 12, stk. 2, nr. 5. Herved forstås, at de fremstillede eksemplarer ikke må spredes uden for husstandssfæren til eksempelvis venner og bekendte.

Det fremgår desuden af ophavsretslovens § 12, stk. 3, at eksemplar fremstilling i digital form ikke må ske på grundlag af et eksemplar, der er lånt eller lejet. Endvidere følger det af ophavsretslovens § 11, stk. 3, at det ikke er tilladt at fremstille eksemplarer på grundlag af en gengivelse af værket i strid med ophavsretslovens § 2 (krav om lovligt forlæg) eller på grundlag af en omgåelse af en teknisk foranstaltning i strid med ophavsretslovens § 75 c, stk. 1.

For at kompensere rettighedshaverne for lovlig privatkopiering af ophavsretligt beskyttet materiale på lyd- og videobånd eller andre indretninger, hvorpå lyd eller billeder kan optages, blev der ved lov nr. 338 af 14. maj 1992 om ændring af ophavsretsloven og fotografiloven (Vederlagsordning for uindspillede bånd), som trådte i kraft den 1. januar 1993, indført en ordning, hvorefter rettighedshaverne har krav på et vederlag pr. solgte uindspillede lyd- eller videobånd eller andre indretninger, hvorpå lyd eller billeder kan optages.

Vederlagsordningen (vederlag for eksemplar fremstilling til privat brug) – i daglig tale kaldet blankmedieordningen – er blevet ændret flere gange siden, men grundprincipperne er stadig de samme. Ordningen består i dag dels af en vederlagsbetaling på løse lagringsmedier såsom cd'er, dvd'er og usb-stik (blankmedievederlaget), jf. ophavsretslovens §§ 39-46, dels af en bevilling på finansloven til rettighedshaverne baseret på forskellen mellem proventet for salg af dvd'er i et givet år og proventet i 2005 (dvd-kompensationen), jf. ophavsretslovens § 46 a.

Reglerne suppleres af bekendtgørelse nr. 731 af 27. juni 2006 om vederlagsordningen for uindspillede bånd m.v. i henhold til ophavsretsloven, der fastlægger de nærmere regler om indberetning, regnskab, fritagelse og fradrag.

Regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten og Frie Grønne indgik den 10.

februar 2021 Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning og den 7. september 2021 en tillægsaftale dertil. Aftalepartierne er enige om, at blankmedieordningen skal moderniseres i lyset af den teknologiske udvikling og danskerne privatkopieringsadfærd.

Med nærværende lovforslag, der udmønter den politiske aftale, revideres reglerne om vederlag for eksemplar fremstilling til privat brug i ophavsretslovens §§ 39-46 a, således at de af vederlagsordningen omfattede lagringsmedier tilpasses.

Lovforslaget medfører, at ikke blot de af ordningen omfattede lagringsmedier solgt af danske virksomheder til privatpersoner i Danmark men også de af ordningen omfattede lagringsmedier, der sælges af udenlandske virksomheder til privatpersoner i Danmark ved distancesalg, typisk via nethandel, vederlagspålægges.

Vederlaget for de af ordningen omfattede lagringsmedier fastsættes med udgangspunkt i et årligt kompensationsniveau på 93 mio. kr. og baseret på et gennemsnit af salgstallene (salg til private forbrugere) for lagringsmedierne i 2018, 2019 og 2020 (dog gælder noget særligt i forhold til harddiske, jf. nærmere afsnit 2.2.2).

Lovforslaget medfører samtidig, at den statslige medfinansiering af blankmedieordningen i form af dvd-kompensationen afskaffes, således at kompensationen til rettighedshaverne fremover fuldt ud finansieres via vederlagene for de af ordningen omfattede lagringsmedier.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Omfattede lagringsmedier

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af ophavsretslovens § 39, stk. 1, at den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lyd- eller videobånd eller andre indretninger, hvorpå lyd eller billeder kan optages, skal betale vederlag til rettighedshaverne.

Vederlaget skal betales for bånd m.v., der er egnet til fremstilling af eksemplarer til privat brug, og kun for værker, som er udsendt i radio eller fjernsyn, eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende, jf. ophavsretslovens § 39, stk. 2.

Vederlaget skal således betales for blanke analoge optagemedier og blanke digitale optagemedier, herunder kassettebånd, videobånd, cd'er, dvd'er, Blu-rays, usb-stik og lignende, jf. ophavsretslovens § 40, stk. 1 og 2. Ordningen omfatter ikke lagringsmedier som f.eks. mobiltelefoner, computere og tablets.

2.1.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af Aftale om en ny, moderniseret blankmedieord-

ning af 10. februar 2021, at vederlaget skal pålægges de enkelte lagringsmedier, som er egnede til privatkopiering, og hvor kopieringen skønnes at medføre en skade for rettighedshaverne, der overstiger en minimal skade. Aftalepartierne er enige om, at følgende lagringsmedier på den baggrund skal være en del af den fremtidige ordning: Cd, dvd/Blu-ray, usb-stik, hukommelseskort, ekstern harddisk, netværksharddisk, smartphone, tablet, bærbar computer og stationær computer.

Det følger ligeledes af aftalen, at kassettebånd, vhs-bånd og Mini Disc, som alle er omfattet af den nuværende ordning, samt Smartwatches, Smart TV, mediagateways og spillekonsoller skal undtages eller fritages ordningen på grund af minimal skadevirkning for rettighedshaverne ved kopiering på disse medier eller det forhold, at medierne er uegnede til privatkopiering.

Det følger samtidig af aftalen, at Kulturministeriet inden ordningen træder i kraft og efter drøftelse med aftalepartierne vil foretage en vurdering af, om de foreslåede fritagne lagringsmedier efter nærmere undersøgelse bør indgå i ordningen, og om andre lagringsmedier måtte være relevante at inddrage.

Aftalepartierne har på baggrund af efterfølgende drøftelser besluttet, at cd'er, dvd'er og Blu-rays også skal fritages ordningen. Årsagen hertil er det relativt lave antal solgte enheder sammenholdt med, at en ikke-uforholdsmæssig høj vederlagsfastsættelse for disse lagringsmedier i forhold til mediernes skønnede gennemsnitspris vil resultere i et uforholdsmæssigt lavt provenu i forhold til de administrative omkostninger ved indberetning og indhentning af vederlaget. Aftalepartierne har samtidig besluttet, at interne harddiske skal omfattes af ordningen.

Kulturministeriet foreslår på den baggrund, at følgende lagringsmedier omfattes af den fremtidige vederlagsordning for eksemplarfremstilling til privat brug: Harddisk (usb-stik, hukommelseskort, ekstern harddisk, intern harddisk, netværksharddisk o.l.), tablet, smartphone, bærbar computer og stationær computer.

For nærmere om de omfattede lagringsmedier henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.2. Vederlagsfastsættelse

2.2.1. Gældende ret

Vederlaget for de af blankmedieordningen omfattede lagringsmedier er udtømmende fastsat i ophavsretslovens § 40.

Det fremgår således af ophavsretslovens § 40, stk. 1, at vederlaget for 2006 udgør 0,0603 kr. pr. minut spilletid for analoge lydånd og 0,0839 kr. pr. minut spilletid for analoge videobånd, mens det af ophavsretslovens § 40, stk. 2, fremgår, at vederlaget for 2006 udgør 1,88 kr. pr. stk. for digitale

lydmedier, 3 kr. pr. stk. for digitale billedmedier og 4,28 kr. pr. stk. for digitale hukommelseskort.

I forlængelse heraf er det i ophavsretslovens § 40, stk. 3, bestemt, at vederlagene fra 2007 årligt reguleres med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

I 2021 er vederlagene for analoge medier således følgende: Lydbånd: 0,0835 kr. pr. minut, videobånd: 0,1165 kr. pr. minut. Vederlagene for digitale medier er følgende: Lydmedier: 2,62 kr. (cd/Mini Disc), billedmedier: 4,16 kr. (dvd/Blu-ray), hukommelseskort: 5,93 kr. (usb-stik/hukommelseskort).

2.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 10. februar 2021 og tillæg til Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 7. september 2021, at aftalepartierne er enige om, at compensationen til rettighedshaverne beregnes på baggrund af de af ordningen omfattede lagringsmedier, der er solgt til private forbrugere.

Aftalepartierne er ligeledes enige om, at taksterne for de af ordningen omfattede lagringsmedier fastsættes således, at de ville give et provenu på 93 mio. kr. baseret på et gennemsnit af salgstallene for lagringsmedierne i 2018, 2019 og 2020. Det løbende provenu til rettighedshaverne opstår derefter ved, at de fastsatte takster pålægges det løbende salg i det pågældende år (første gang i 2022).

Det følger endvidere af aftalen, at taksterne fastsættes af kulturministeren efter drøftelse med aftalepartierne – første gang i 2021 med virkning fra 2022, og at de fastsatte takster og de omfattede medier forbliver gældende, indtil aftalepartierne er enige om at ændre dem.

Kulturministeriet finder i den forbindelse anledning til at præcisere, at taksterne er fastsat ved lov, jf. ophavsretslovens § 40 (lovforslagets § 1, nr. 5), og at taksterne således ikke kan ændres uden en lovændring.

Som det fremgår af afsnit 2.1.2 ovenfor foreslås følgende lagringsmedier omfattet af vederlagsordningen: Harddisk (usb-stik, hukommelseskort, ekstern harddisk, intern harddisk, netværksharddisk o.l.), tablet, smartphone, bærbar computer og stationær computer.

Kulturministeriet har indhentet følgende salgstal for 2018, 2019 og 2020 fra fællesorganisationen Copydan KulturPlus og analyseinstituttet GfK. Tallene dækker over indberetninger til Copydan KulturPlus og indberettede salg fra danske detailed til privatpersoner:

Medie	Salgstal 2018	Salgstal 2019	Salgstal 2020	Gns.
Usb-stik	437.348	437.671	327.344	400.788

Hukommelseskort	318.120	287.730	254.702	286.851
Smartphone	1.325.295	1.258.952	1.311.730	1.298.659
Bærbar computer	302.424	298.070	347.222	315.905
Stationær computer	49.095	43.768	52.433	48.432
Tablet	275.005	266.660	276.975	272.880
Ekstern harddisk	130.385	116.323	118.466	121.725
Netværks-harddisk	5.922	5.294	6.259	5.825
Intern harddisk	38.430	46.793	74.858	53.360

På baggrund af disse tal foreslås det, at vederlaget for de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier fastsættes således:

- Harddisk (usb-stik, hukommelseskort, ekstern harddisk, intern harddisk, netværksharddisk o.l.) \leq 128 gb: 4,00 kr.
- Harddisk (usb-stik, hukommelseskort, ekstern harddisk, intern harddisk, netværksharddisk o.l.) $>$ 128 gb: 16,00 kr.
- Tablet: 45,00 kr.
- Smartphone: 45,00 kr.
- Bærbar computer: 45,00 kr.
- Stationær computer: 45,00 kr.

For at imødegå eventuelle udfordringer ved smartphones, tablets og bærbare computers konvergens, har Kulturministeriet valgt at ensarte de foreslåede vederlag på disse lagringsmedier (sammen med stationære computere).

Samlebetegnelsen "harddisk" for usb-stik, hukommelseskort, ekstern harddisk, intern harddisk, netværksharddisk o.l. og den differentierede vederlagsfastsættelse foreslås anvendt for at imødegå de situationer, hvor lagringsmedierne konvergerer og således kan substituere hinanden. Standardkapaciteten for de nævnte lagringsmedier varierer, men det er muligt at erhverve f.eks. usb-stik og hukommelseskort med stor lagringskapacitet, der fuldt ud kan måle sig med den lagringskapacitet, som f.eks. en ekstern harddisk har.

Den foreslåede differentierede vederlagsfastsættelse for harddiske henholdsvis under (til og med) og over 128 gb er valgt for at tage højde for, at usb-stik og hukommelseskort både findes med en relativ lav kapacitet og salgspris og med en kapacitet og salgspris, der er sammenlignelig med eksterne harddiskes.

Den foreslåede differentierede vederlagsfastsættelse for harddiske er på grund af manglende datagrundlag ikke fore-

taget på baggrund af differentierede salgstal for harddiske henholdsvis under og over 128 gb. Det er dog Kulturministeriets umiddelbare vurdering, at den differentierede vederlagsfastsættelse i praksis kun eventuelt vil få betydning for et begrænset antal lagringsmedier, herunder primært usb-stik og hukommelseskort med en kapacitet over 128 gb.

De foreslåede vederlag er fastsat sådan, at de tager højde for enhver lovlig og kompensationsberettigende privatkopiering af lyd og billeder (audiovisuelle medier), som lagringsmedierne giver mulighed for. Dette inkluderer eksempelvis også den eventuelle lagring, som via et af de foreslåede omfattede lagringsmedier måtte finde sted på en cloud-tjeneste i et omfang, hvor skaden for rettighedshaverne derved ikke er minimal. Muligheden for eventuel kompensationsberettigende cloud-lagring er således indregnet i vederlagsfastsættelsen på de herfor relevante lagringsmedier, og cloud-tjenester foreslås ikke særskilt vederlagspålagt.

For nærmere om vederlagsfastsættelsen henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.3. Lagringsmedier erhvervet fra udenlandske virksomheder til privat brug

2.3.1. Gældende ret

Der er ikke i ophavsretsloven eller i bekendtgørelse om vederlagsordningen for uindspillede bånd m.v. i henhold til ophavsretsloven fastsat bestemmelser om privatpersoners eller ikke-anmeldte erhvervsdrivendes, offentlige myndigheders eller andre juridiske personers erhvervelse af lagringsmedier fra udenlandske virksomheder.

Det følger af EU-Domstolens dom af 16. juni 2011 i sag C-462/09 – Stichting de Thuiskopie, at hvis en medlemsstat har indført undtagelsen for privatkopiering i national ret, og hvis de slutbrugere, som til privat brug foretager reproduktion af et beskyttet værk, er bosiddende på denne medlemsstats område, er denne stat i medfør af sin stedlige kompetence forpligtet til at sikre en effektiv opkrævning af den rimelige kompensation for den skade, som ophavsmændene har lidt på denne stats område uagtet, at der måtte være tale om distancesalg, og at den erhvervsdrivende sælger således er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

2.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Kulturministeriets vurdering, at den resultatforpligtelse, der følger af EU-Domstolens dom af 16. juni 2011 i sag C-462/09 – Stichting de Thuiskopie, til at sikre en effektiv opkrævning af den rimelige kompensation for den lovlige og kompensationsberettigende privatkopiering, der finder sted i Danmark, bedst opfyldes ved en udvidelse af de nuværende regler således, at også lagringsmedier fra udenlandske virksomheder solgt direkte til privatpersoner i Danmark (privat import) omfattes af vederlagsordningen.

Det foreslås derfor at indføre en ny bestemmelse i ophavsretslovens § 39 a, hvorefter virksomheder, der fra udlandet sælger de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier til privatpersoner i Danmark, skal betale vederlag til ophavs-mændene til de i ophavsretslovens § 39, stk. 2, nævnte værker på samme måde som den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lagringsmedier, jf. ophavsretslovens § 39, stk. 1.

Det foreslås samtidig, at der i den nævnte bestemmelse indføres en pligt for erhvervsdrivende, offentlige myndigheder og andre juridiske personer, der ikke er omfattet af ophavsretslovens § 39, stk. 1, til at betale vederlag til ophavs-mændene til de i ophavsretslovens § 39, stk. 2, nævnte værker på samme måde som den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lagringsmedier, jf. ophavsretslovens § 39, stk. 1, såfremt lagringsmedier, der er erhvervet fra udenlandske virksomheder, udleveres til privatpersoner til privat brug.

For nærmere om lagringsmedier erhvervet fra udenlandske virksomheder til privat brug henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

2.4. Afskaffelse af dvd-kompensationen

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af ophavsretslovens § 46 a, at kulturministeren kan yde rettighedshaverne kompensation for forskellen mellem provenuet for salg af blanke dvd'er i et bestemt år og for provenuet for salg af blanke dvd'er i 2005, i det omfang forstenævnte provenu er mindre end i 2005.

Ordningen medfører således en pligt for staten til at kompensere rettighedshaverne for forskellen mellem provenuet for salg af blanke dvd'er i et givent år og provenuet i 2005, i det omfang provenuet er mindre end i 2005 (dog max 18,1 mio. kr. 2005-pl, svarende til provenuet fra dvd-vederlaget i 2005).

Rettighedshaverne har de seneste år fået udbetalt omkring 22 mio. kr. årligt via dvd-kompensationen.

2.4.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 10. februar 2021, at den fremtidige vederlagsordning skal være fuldt ud brugerfinansieret, og at aftalepartierne derfor er enige om, at den statslige medfinansiering af ordningen i form af dvd-kompensationen skal afskaffes, således at dvd-kompensationen udbetales sidste gang i 2022 for afregningsåret 2021.

På den baggrund og henset til, at dvd'er med lovforslaget foreslås fritaget ordningen, foreslås det, at statens medfinansiering af vederlaget for eksemplarfremsstilling til privat brug i form af dvd-kompensationen afskaffes.

For nærmere om dvd-kompensationen henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 15.

2.5. Evaluering

2.5.1. Gældende ret

Der er ikke i ophavsretsloven eller bekendtgørelse om vederlagsordningen for uindspillede bånd m.v. i henhold til ophavsretsloven fastsat bestemmelser om en løbende evaluering af vederlagsordningen.

2.5.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 10. februar 2021, at aftalepartierne er enige om, at ordningen skal evalueres første gang i 2023 baseret på salgstallene i 2022, og efterfølgende hvert 3. år. Evalueringen skal belyse udviklingen i danskernes privatkopieringsadfærd og markedet for lagringsmedier, og kulturministeren skal indkalde til drøftelser med aftalepartierne med henblik på at drøfte eventuelle forslag til ændringer i omfattede medier og de gældende takster, når resultatet af evalueringen foreligger og efterfølgende hvert 3. år. Eventuelle ændringer vil kræve en lovændring.

Det følger videre af aftalen, at omkostningerne til evalueringerne skal afholdes af ordningens provenu.

Det foreslås derfor, at der indføres en ny bestemmelse, hvorefter kulturministeren forpligtes til første gang i 2023 og efterfølgende hvert 3. år at foretage en evaluering af vederlagsordningen med henblik på at vurdere behovet for en ændring heraf.

Det foreslås, at udgiften til evalueringerne skal dækkes af vederlaget fra ordningen, og at Kulturministeriet, der skal forestå evalueringerne, opkræver beløbet hos fællesorganisationen på baggrund af de konkrete udgifter.

Bestemmelsen foreslås indført i form af en nyaffattelse af ophavsretslovens § 46 a, der på nuværende tidspunkt hjemler dvd-kompensationen, men som foreslås afskaffet, jf. nærmere afsnit 2.4.

For nærmere om evaluering af ordningen henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører positive økonomiske konsekvenser for staten, idet den statslige medfinansiering i form af bevillingen på finansloven til dvd-kompensationen afskaffes (forudsat til 22,7 mio. kr. i 2022 på forslag til finanslov for finansåret 2022).

Skatteministeriet skønner, at følgerne af den fore-

slåede udvidelse af vederlagsordningen til at omfatte flere lagringsmedier i form af tilbageløb og arbejdsudbud vil reducere statens øvrige skatte- og afgiftsindtægter med ca. 5 mio. kr. Herudover skønner Skatteministeriet, at der kan forekomme andre adfærdsvirkninger i form af mindsket forbrug og øget grænshandel, der kan reducere statens øvrige skatte- og afgiftsindtægter med yderligere 5 mio. kr. Samlet set vil lovforslaget dog medføre positive økonomiske konsekvenser for staten fra 2023 og frem.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke relevante for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Udvidelsen af vederlagsordningen til at omfatte flere lagringsmedier betyder, at flere producenter og importører vil blive omfattet af ordningen og dermed af indberetnings- og betalingspligten.

Udgiften til vederlagsbetalingen forventes dog i overensstemmelse med formålet bag reglerne overvæltet på de næste salgsled og i sidste ende forbrugerne, og der vil således i praksis ikke være økonomiske konsekvenser for de erhvervsdrivende.

Lovforslaget medfører positive konsekvenser for de vederlagsberettigede rettighedshavere, som i nogle tilfælde er erhvervsdrivende.

Lovforslaget vurderes at medføre mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af, at flere producenter og importører skal indberette og evt. betale vederlag for udleverede lagringsmedier eller evt. søge om tilbagebetaling af erlagt vederlag, ligesom flere virksomheder m.v. end i dag vil skulle godkendes af fællesorganisationen, hvis lagringsmedier ønskes erhvervet fra producenter og importører uden vederlagsrælgelse.

Principperne for agil, erhvervsrettet lovgivning vurderes ikke relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (Infosoc-direktivet) blev implementeret i dansk ret ved lov nr. 1051 af 17. december 2002 om ændring af ophavsretsloven (Gennemførelse af infosoc-direktivet, nye aftalelicenser m.v.).

Det fremgår af Infosoc-direktivets artikel 2, at ophavsmænd, udøvende kunstnere m.fl. skal have en eneret til at tillade eller forbyde direkte eller indirekte, midlertidig eller permanent og hel eller delvis eksemplar fremstilling af deres frembringelser på en hvilken som helst måde og i en hvilken som helst form. Bestemmelsen er gennemført i ophavsretslovens § 2, stk. 1.

Det fremgår af Infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra b), at medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra eller indskrænkninger i den ophavsretlige eneret blandt andet for så vidt angår reproduktioner på ethvert medium foretaget af en fysisk person til privat brug, forudsat at rettighedshaverne modtager en rimelig kompensation i forbindelse med hvilken, der tages hensyn til anvendelse eller ikke-anvendelse af de i direktivets artikel 6 nævnte tekniske foranstaltninger på det pågældende værk eller den pågældende frembringelse.

Bestemmelsen skal bl.a. læses i lyset af Infosoc-direktivets præambelbetragtning 35, hvoraf det bl.a. fremgår, at når det fastsættes, hvilken form en sådan rimelig kompensation skal have, hvilke nærmere bestemmelser der skal gælde for den og hvilket omfang, den eventuelt skal have, bør der tages hensyn til de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, herunder om rettighedshaverne eventuelt har lidt en skade som følge af den pågældende privatkopieringshandling, eller om rettighedshaverne allerede har modtaget en anden form for betaling, f.eks. som del af en licensafgift. Af præambelbetragtningen fremgår det ligeledes, at der i visse situationer, hvor skaden for rettighedshaveren er minimal, ikke bør være betalingspligt.

Det følger således af Infosoc-direktivet, at EU's medlemsstater kan tillade privatkopiering af ophavsretligt beskyttet materiale under forudsætning af, at rettighedshaverne modtager en rimelig kompensation for den skade, de herved måtte lide, forudsat at denne skade ikke er minimal.

Med lovforslaget revideres de af vederlagsordningen for eksemplar fremstilling til privat brug omfattede lagringsmedier på baggrund af Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 10. februar 2021 og tillæg til Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 7. september 2021 i overensstemmelse med Infosoc-direktivets artikel 5, stk. 2, litra b).

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. september 2021 til den 7. oktober 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokat Anders Kildsgaard, Advokat Christine Ulrich Andersen, Advokat Emil Jurcenoks, Advokat Hanne Bender, Advokat Hanne Kirk, Advokat Hans Bremholm Jahn, Advokat Joachim Nydam Bjerregaard, Advokat Karen Rønne, Advokat Martin Von Haller Grønbæk, Advokat Mette Lindskoug, Advokat Niels M. Andersen, Advokat Nina Henningsen, Advokat Nina Ringen, Advokat Peter Christian Binou-Hansen, Advokat Peter Nørgaard, Advokat Peter Schønning, Advokat Sture Rygård, Advokatrådet, Akademiet for de Skønne Kunster, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akademisk Arkitektforening, Amtrup, ANGI Nordic, Arbejdermuseet og Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv og Tænketaank for Museumsattraktioner, arbejdsliv.dk, Basepoint Media, Bibliotekarforbundet, Bibliotekschefforeningen, Billedkunstneres Forbund, Bird & Bird, Bladpuljens Fordelingsudvalg, Boxer TV ApS, Brancheorganisationen for Undervisningsmidler, Business Software Alliance, CAB, Canal Digital, Consumer Electronics Danmark (APPLiA Danmark), Copydan AVU-medier, Copydan Billeder, Copydan KulturPlus, Copydan Tekst & Node, Copydan Verdens TV, Create Denmark, Creative Commons Danmark, Danmarks Akkrediteringsinstitution, inklusiv Akkrediteringsrådet, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Biblioteksskole, Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd, Danmarks Forskningsbiblioteksforening, Danmarks Idrætsforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Artist Forbund, Dansk BiblioteksCenter, Dansk Blindsamfund, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Filmfotograf Forbund, Dansk Folkemindesamling, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri, Dansk Forfatterforening, Dansk Forfatterforening, Illustratorklubben, Dansk Fotografisk Forening, Dansk Galleri Sammenslutning, Dansk ICOM, Dansk Industri, Dansk Industri Digital, Dansk IT, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Kapelmesterforening, Dansk Komponistforening, Dansk Korforbund, Dansk Kunstnerråd, Dansk Metalarbejderforbund, Dansk Musiker Forbund, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Solistforbund, Dansk Standard, Dansk Teater, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Bedemænd, Danske Billedautorer, Danske Billedkunstneres Fagforening, Danske Dramatikeres Forbund, Danske Fag-, Forsknings- og Uddannelsesbiblioteker, Danske Filminstruktører, Danske Forlag, Danske Gymnasier, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Danske Handicaporganisationer, Danske Jazz-, Beat- og Folkemusikautorer, Danske Kunsthåndværkere & Designere, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Medier, Danske Mediers Forum, Danske Populærautorer, Danske Reklamebureauers Brancheorganisation, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Specialmedier, Danske Tegneserieskaber, Danske Uafhængige Pladeselskaber (DUP), Danske Uni-

versiteter, Datatilsynet, DBU, Den Danske Boghandlerforening, Den Kristne Producent Komite, Design denmark, Det Danske Akademi, Det Danske Filminstitut, Det Kgl. Bibliotek, Det Kgl. Teater, DFI, DIGI-TV, DILEM, Discovery Networks Denmark, DK 4, DK Hostmaster, DOKS, Domstolsstyrelsen, DR, DR Jura, Døvefilm Video, Egmont Int., Erhvervs postdoc Sebastian Felix Schwemer, Erhvervsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen Bedre Regulering, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Film- og TV-arbejderforeningen, Filmex, Filmkopi, Filmret ApS, Fonden for Aktive Blinde – Blindefonden, FORA, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbundet Arkitekter og Designere, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Arbejderbevægelsens Medievirksomheder, Foreningen af Auktionsledere i Danmark, Foreningen af Danske Interaktive Medier, Foreningen af Danske Kulturtidsskrifter, Foreningen af Danske Sceneinstruktører, Foreningen af Danske Videodistributører, Foreningen af Filmudlejere i Danmark, Foreningen Danske Døvblinde, Foreningen for Dansk Internet Handel, Foreningen for Platformøkonomi i Danmark, Forfatternes Forvaltningsselskab, Forretningsudvalg for Samrådet for Ophavsret, Forskningsbibliotekernes Chefkollegium, FTVS - Fællesrådet for tv-sendesamvirker i DK, Fællesrådet for Udvendende Kunstnere, Gold FM, Google Denmark A/S, Gorrissen Federspiel, GRAKOM, Gramex, HBO, HBO Europe, HK, HORESTA, HTS Handel, Transport og Service, Håndværksrådet, IFPI Danmark, IT-Brancheorganisationen, IT-Politisk forening, Juridisk konsulent Morten Madsen, Jurist i Folketingets Administration, Bibliotek og Oplysning Anette Vedel, KL, KODA, Kommunernes Skolebiblioteksforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kreativitet og Kommunikation, Kristeligt Lydbibliotek, Kræftens Bekæmpelse, Kulturministeriets Rektorer – KUR, Kunsthandlerforeningen, Københavns Kommune, Landsforeningen til bevaring af fotografier og film, Lars Kragh (jurist), Lektor Niels Reeh, Lægemedelindustriforeningen, Medienævnet, Mino Danmark, MPLC Danmark A/S, Musikforlæggerne, Musikproducenternes Forvaltningsorganisation (MPO), Naalakkersuisut (Landsstyret), Nationalmuseet, Netflix, Nordic Entertainment Group A/S, Nordisk Copyright Bureau, Nordisk Copyright Protection, Nordisk Film, Nota, Nye Medier, OpenDenmark, Ophavsretligt Forum, Ophavsretslicensævnet, Ordblind/Dysleksiforeningen i DK, Organisationen Danske Museer, Patent- og Varemærkestyrelsen, Performex, Producent Rettigheder Danmark, Producentforeningen, Professor Henrik Udsen, Professor Jens Schovsbo, Professor Mads Bryde Andersen, Professor Morten Rosenmeier, Professor Palle Bo Madsen, Professor Søren Sandfeld Jakobsen, Professor Thomas Riis, dr.jur., PROSA, Radio- og tv-nævnet, Radio4, Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelser (RKU), RettighedsAlliancen, Rigsarkivet, Rigsrevisionen, Roskilde Festival, RUC, Rud Pedersen Public Affairs, Rådet for Større IT-sikkerhed, Sammenslutningen af Danske Scenografer, Sammenslutningen af Lokalkiver, Sammenslutningen af Lokale radio- og tv-stationer, Sammenslutningen af Medieforskere i Danmark, Sammenslutningen af Medier i Lokalsamfundet (SAML), Sammenslutningen af Museumsforeninger, Samrådet for ophavsret,

Slots- og Kulturstyrelsen, Solistforeningen af 1921, Speaker- og Indlæserforeningen, Spotify, Statens Museum for Kunst, STOFA A/S, TDC, Teaterteknikerforbundet, Tegnerforbundet af 1919, Telekommunikationsindustrien (TI), Telenor, TV 2/Bornholm, TV 2/DANMARK A/S, TV 2/Fyn, TV 2/Lorry, TV 2/Midtvest, TV 2/Nord, TV 2/Syd, TV

2/Øst, TV 2/Østjylland, TvDanmark, Twitter, UBOD, UBVA/Akademikerne, UBVA-sekretariatet, Viktoria Egsgaard, VISDA, WAOO og Aalborg Universitetsbibliotek.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget medfører positive økonomiske konsekvenser for staten, idet den statslige medfinansiering via bevillingen på finansloven til dvd-kompensationen afskaffes fra 2023 og frem (forudsat til 22,7 mio. kr. i 2022 på FFL22).	Lovforslaget medfører negative økonomiske konsekvenser for staten i form af følgevirkningerne af den foreslåede udvidelse af vederlagsordningen på 10 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget medfører positive konsekvenser for de vederlagsberettigede rettighedshavere, som i nogle tilfælde er erhvervsdrivende.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vil medføre mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Producenter og importører skal indberette og evt. betale vederlag for udleverede lagringsmedier eller evt. søge om tilbagebetaling af erlagt vederlag og virksomheder m.v. vil skulle godkendes af fællesorganisationen, hvis lagringsmedier ønskes erhvervet fra producenter og importører uden vederlags-erlæggelse.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget revideres de af vederlagsordningen for eksemplar fremstilling til privat brug omfattede lagringsmedier i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet (Infosoc-direktivet), som blev implementeret i dansk ret ved lov nr. 1051 af 17. december 2002 om ændring af ophavsretsloven (Gennemførelse af infosoc-direktivet, nye aftalelicenser m.v.).	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I ophavsretsloven anvendes terminologien ”lyd- eller videobånd”.

Det foreslås, at »lyd- eller videobånd« overalt i ophavsretsloven ændres til: »lagringsmedier«.

Den foreslåede ændring er en nødvendig terminologisk tilpasning som følge af den foreslåede ændring af vederlagsordningen til at omfatte lagringsmedier, der ikke kan kategoriseres som ”lyd- eller videobånd”, eksempelvis smartphones og computere, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 2

Det fremgår af ophavsretslovens § 39, stk. 1, at den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lyd- eller videobånd eller andre indretninger, hvorpå lyd eller billeder kan optages, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 39, *stk. 1*, således, at »eller andre indretninger« udgår, og at der efter »optages« indsættes: »eller på anden måde kopieres«.

Sletningen af ”eller andre indretninger” før ”hvorpå lyd eller billeder kan optages” er en sproglig tilpasning som følge af den foreslåede ændring af § 39, stk. 1, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, stk. 1.

Tilføjjelsen af ”eller på anden måde kopieres” efter ”hvorpå lyd eller billeder kan optages” skyldes, at privatkopiering på de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier ikke nødvendigvis sker ved optagelse, men også kan ske ved kopiering. Tilføjjelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 39, stk. 1, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, stk. 1.

De foreslåede ændringer betyder, at den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører de i § 40, stk. 1, oplystede lagringsmedier, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker.

Til nr. 3

Det fremgår af ophavsretslovens § 39, stk. 2, at vederlaget skal betales for bånd m.v., der er egnet til fremstilling af eksemplarer til privat brug, og kun for værker, som er udsendt i radio eller fjernsyn, eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 39, *stk. 2*, således, at »bånd m.v.« ændres til: »lagringsmedier«, og »eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende« ændres til: »som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende, eller som er stillet til rådighed på en sådan

måde, at almenheden har adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt«.

Den foreslåede ændring af ”bånd m.v.” til ”lagringsmedier” skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 39, stk. 1, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, stk. 1. Ændringen betyder, at vederlaget skal betales for de i § 40, stk. 1, oplystede lagringsmedier, der er udtryk for de lagringsmedier, der på nuværende tidspunkt skønnes at blive anvendt til kompensationsberettigende privatkopiering i et omfang, hvor skaden for rettighedshaverne derved ikke skønnes at være minimal. Vederlaget skal betales for de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier, der er solgt til private forbrugere. Vederlaget skal således ikke betales for lagringsmedier, der erhverves af erhvervsdrivende, offentlige myndigheder eller andre juridiske personer, og som led i ansættelsesforhold udleveres til medarbejdere.

Den foreslåede tilføjjelse af, at vederlaget også skal betales for værker, der er stillet til rådighed på en sådan måde, at almenheden har adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt betyder, at tilgængeliggjorte musik- og filmværker m.v., der ikke er udgivet fysisk, kan danne baggrund for vederlag på samme måde som udgivne musik- og filmværker m.v., forudsat at tilrådighedsstillelsen er sket af ophavsmanden eller med dennes samtykke.

Begrundelsen herfor er, at afgrænsningen i forhold til værker udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende i lyset af den teknologiske udvikling ikke længere er dækkende, idet musik og film i dag ofte gøres tilgængeligt på andre måder end de nævnte, herunder bl.a. udelukkende digital tilgængeliggørelse uden udgivelse af fysiske eksemplarer.

De foreslåede ændringer ændrer ikke på hvilke typer af værker og dermed hvilke rettighedshavere, der omfattes af bestemmelsen.

Til nr. 4

Der er ikke i ophavsretsloven eller i bekendtgørelse om vederlagsordningen for uindspillede bånd m.v. i henhold til ophavsretsloven fastsat bestemmelser om privatpersoners eller ikke-anmeldte erhvervsdrivendes, offentlige myndigheders eller andre juridiske personers erhvervelse af lagringsmedier fra udenlandske virksomheder.

Det foreslås, at der i ophavsretslovens § 39 a indføres en ny bestemmelse vedrørende udenlandske virksomheders salg af lagringsmedier til privatpersoner i Danmark (privat import) og om ikke-anmeldte erhvervsdrivendes, offentlige myndigheders og andre juridiske personers køb af lagringsmedier fra udenlandske virksomheder.

Det foreslås at affatte ophavsretslovens § 39 a, *stk. 1*, således: »Virksomheder, der fra udlandet sælger lagringsmedier til privatpersoner i Danmark, hvorpå lyd eller billeder kan optages eller på anden måde kopieres, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker.«

Den foreslåede bestemmelse betyder, at virksomheder, der fra udlandet sælger de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier direkte til privatpersoner i Danmark via distancesalg, hvilket typisk sker i form af nethandel, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker på samme måde som den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lagringsmedier, jf. § 39, stk. 1.

Bestemmelsen foreslås indført på baggrund af EU-Domstolens dom i sag C-462/09 – Stichting de Thuis kopie, hvoraf det kan udledes, at en medlemsstat, der har tilladt privatkopiering, og som følge deraf også har indført en kompensationsordning til rettighedshaverne, har en resultatforpligtelse til at sikre en effektiv opkrævning af kompensationen for privatkopiering på medlemsstatens område, også selv om medlemsstaten har indført en ordning som i Danmark, hvor kompensationen i første led pålægges producenter eller importører af de af kompensationsordningen omfattede lagringsmedier, og lagringsmedierne erhverves af privatpersoner direkte fra udenlandske virksomheder, eksempelvis via nethandel.

Det foreslås at affatte ophavsretslovens § 39 a, stk. 2, således: »Erhvervsdrivende, offentlige myndigheder og andre juridiske personer, der ikke er omfattet af § 39, stk. 1, og som fra udenlandske virksomheder køber lagringsmedier, hvorpå lyd eller billeder kan optages eller på anden måde kopieres, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker, såfremt lagringsmedierne udleveres til privatpersoner til privat brug.«

Den foreslåede bestemmelse betyder, at der indføres en pligt for erhvervsdrivende, offentlige myndigheder og andre juridiske personer, der ikke er omfattet af § 39, stk. 1, til at betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker på samme måde som den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lagringsmedier, jf. § 39, stk. 1, såfremt lagringsmedier, der er erhvervet direkte fra udenlandske virksomheder, udleveres til privatpersoner udelukkende til privat brug, og ikke eksempelvis anvendes til erhvervsmæssig brug i virksomheden m.v.

Bestemmelsen finder anvendelse for virksomheder m.v., der ikke erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lagringsmedier, jf. § 39, stk. 1, og som derfor ikke er anmeldt til fællesorganisationen i overensstemmelse med § 41, stk. 1, og det primære sigte med bestemmelsen er virksomheder m.v., der erhverver de af ordningen omfattede lagringsmedier fra udenlandske virksomheder og anvender disse til eksempelvis reklamegaver til privatpersoner.

Det foreslås at affatte ophavsretslovens § 39 a, stk. 3, således: »Bestemmelserne i § 39, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på § 39 a, stk. 1 og 2.«

Den foreslåede bestemmelse betyder, at bestemmelserne i § 39, stk. 2-4, der vedrører vederlagsbetaling, administration og kontrol hermed samt retningslinjer for udbetaling af vederlaget finder tilsvarende anvendelse i forhold til lagrings-

medier solgt eller erhvervet fra udenlandske virksomheder efter § 39 a, stk. 1 og 2.

Til nr. 5

Det fremgår af ophavsretslovens § 40, stk. 1, at vederlaget for 2006 for analoge lydbånd udgør 0,0603 kr. pr. minut spilletid og for analoge videobånd udgør 0,0839 kr. pr. minut spilletid. Af lovens § 40, stk. 2, fremgår det, at vederlaget for 2006 for digitale lydmedier udgør 1,88 kr. pr. stk., for digitale billedmedier udgør 3 kr. pr. stk. og for digitale hukommelseskort udgør 4,28 kr. pr. stk. Af lovens § 40, stk. 3, fremgår det, at de i § 40, stk. 1 og 2, nævnte vederlag fra 2007 årligt reguleres med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Aftalepartierne bag Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 10. februar 2021 er enige om, at de af vederlagsordningen for eksemplarfremstilling til privat brug omfattede lagringsmedier skal revideres med den virkning, at nogle af de af den eksisterende ordning omfattede lagringsmedier fremover skal undtages ordningen (kassettebånd, vhs-bånd, cd, dvd/Blu-ray og Mini Disc), mens andre lagringsmedier (ekstern harddisk, intern harddisk, netværksharddisk, tablet, smartphone, bærbar computer og stationær computer) skal inkluderes i ordningen.

Det foreslås at affatte ophavsretslovens § 40, stk. 1, således: »De vederlagspligtige lagringsmedier, jf. § 39, stk. 2, og vederlaget for disse er fra den 1. januar 2022 følgende:

- 1) Harddisk ≤ 128 gb: 4,00 kr.
- 2) Harddisk > 128 gb: 16,00 kr.
- 3) Tablet: 45,00 kr.
- 4) Smartphone: 45,00 kr.
- 5) Bærbar computer: 45,00 kr.
- 6) Stationær computer: 45,00 kr.«

Ved en harddisk, jf. § 40, stk. 1, nr. 1 og 2, skal forstås et ikke-multifunktionelt og ikke-indbygget lagringsmedie, hvis primære funktion er lagring af filer, herunder usb-stik, hukommelseskort, ekstern harddisk, intern harddisk (harddisk til indbygning i eksempelvis en stationær computer), netværksharddisk (ekstern harddisk med mulighed for netværkstilslutning) o.l. At en ekstern harddisk f.eks. giver mulighed for at oplade et andet medie, eksempelvis en smartphone, betyder ikke, at harddisken dermed karakteriseres som multifunktionel.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at de oplyste lagringsmedier vederlagspålægges med de angivne beløb. De oplyste lagringsmedier er udtryk for de lagringsmedier, der på nuværende tidspunkt skønnes at blive anvendt til kompensationsberettigende privatkopiering i et omfang, hvor skaden for rettighedshaverne derved ikke skønnes at være minimal.

De foreslåede vederlagspligtige lagringsmedier, jf. § 40, stk. 1, omfatter kun nye lagringsmedier, der første gang introduceres på det danske marked. Ibrugtagne (brugte) lagringsme-

dier vederlagspålægges således ikke ved import til eller salg på det danske marked.

Det foreslås at affatte ophavsretslovens § 40, *stk. 2*, således: »De i *stk. 1* nævnte vederlag reguleres fra den 1. januar 2023 årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

Den foreslåede bestemmelse betyder, at de i *stk. 1* nævnte vederlag fra og med den 1. januar 2023 årligt skal reguleres med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Til nr. 6

Det fremgår af ophavsretslovens § 42, *stk. 2*, at anmeldte virksomheder skal opgøre det vederlagspligtige antal lyd- og videobånd, der i perioden er udleveret fra virksomheden samt disses spilletid.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 42, *stk. 2*, således, at »lyd- og videobånd, der i perioden er udleveret fra virksomheden, samt disses spilletid« ændres til: »lagringsmedier efter type, der i perioden er udleveret fra virksomheden«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 39, *stk. 1*, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, *stk. 1*. Ændringen betyder, at anmeldte virksomheder skal opgøre det vederlagspligtige antal lagringsmedier efter type, jf. nærmere oplysningen i § 40, *stk. 1*, der i perioden er udleveret fra virksomheden.

Til nr. 7

Det fremgår af ophavsretslovens § 42, *stk. 5*, at kulturministeren kan fastsætte regler, der har til formål at forenkle ordningen med fradrag eller tilbagebetaling af vederlag for lyd- og videobånd m.v., der anvendes til professionelle formål, jf. § 43, *stk. 1*, nr. 3, og § 44, *stk. 1*, nr. 2. Hjemlen er ikke udnyttet.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 42, *stk. 5*, således, at »lyd- og videobånd m.v., der anvendes til professionelle formål« ændres til: »lagringsmedier, der anvendes til professionelle formål, herunder undervisningsformål og erhvervsmæssige formål«.

Den foreslåede ændring af »lyd- og videobånd« til »lagringsmedier« skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 39, *stk. 1*, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, *stk. 1*.

Den foreslåede indsættelse af »herunder undervisningsformål og erhvervsmæssige formål« skal ses i sammenhæng med den foreslåede tilføjelse til § 43, *stk. 1*, nr. 3, og § 44, *stk. 1*, nr. 2, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10, og § 1, nr. 12, og har til formål at tilpasse bestemmelsens ordlyd til ordlyden i den foreslåede bestemmelse i § 43, *stk. 1*, nr. 3, og § 44, *stk. 1*, nr. 2, og samtidig præcisere, at erhvervsmæssige formål henhører under professionelle formål, og at ministeren således kan fastsætte regler, der har

til formål at forenkle ordningen med fradrag eller tilbagebetaling af vederlag for lagringsmedier, der anvendes til professionelle formål, herunder bl.a. erhvervsmæssige formål.

De foreslåede ændringer betyder, at kulturministeren kan fastsætte regler, der har til formål at forenkle ordningen med fradrag eller tilbagebetaling af vederlag for lagringsmedier, der anvendes til professionelle formål, herunder undervisningsformål og erhvervsmæssige formål, jf. § 43, *stk. 1*, nr. 3, og § 44, *stk. 1*, nr. 2.

Til nr. 8

Det fremgår af ophavsretslovens § 42, *stk. 6*, at enhver, som videresælger lyd- og videobånd m.v., har pligt til efter anmodning fra organisationen inden 4 uger at oplyse, hvem båndene m.v. er købt af.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 42, *stk. 6*, således, at »lyd- og videobånd m.v.« ændres til: »lagringsmedier«, og »båndene m.v.« ændres til: »lagringsmedierne«.

Den foreslåede ændring af »lyd- og videobånd m.v.« til »lagringsmedier« og »båndene m.v.« til »lagringsmedierne« skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 39, *stk. 1*, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, *stk. 1*. Ændringerne betyder, at enhver, som videresælger de i § 40, *stk. 1*, oplyste lagringsmedier har pligt til efter anmodning fra fællesorganisationen inden 4 uger at oplyse, hvem lagringsmedierne er købt af.

Til nr. 9

I ophavsretsloven anvendes terminologien »lyd- og videobånd«.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 43, *stk. 1*, nr. 1, § 43, *stk. 1*, nr. 2, § 43, *stk. 1*, nr. 3, § 43, *stk. 1*, nr. 4, og § 45, *stk. 1*, således, at »lyd- og videobånd« ændres til: »lagringsmedier«.

Den foreslåede ændring er en nødvendig terminologisk tilpasning som følge af den foreslåede ændring af § 39, *stk. 1*, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, *stk. 1*.

Til nr. 10

Det fremgår af ophavsretslovens § 43, *stk. 1*, nr. 3, at i det vederlagspligtige antal opgjort efter § 42, *stk. 2*, fradrages antallet af lyd- og videobånd, der vil blive anvendt til professionelle formål, herunder undervisningsformål.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 43, *stk. 1*, nr. 3, således, at efter »undervisningsformål« indsættes: »og erhvervsmæssige formål«.

Den foreslåede indsættelse af »og erhvervsmæssige formål« har til formål at præcisere, at erhvervsmæssige formål henhører under professionelle formål, og at det således ikke er afgørende for en anmeldt virksomheds fradragsmulighed, om formålet med anvendelsen betegnes som professionelt

eller som erhvervsmæssigt. I praksis betyder denne fradragsmulighed, at den anmeldte virksomhed kan videresælge lagringsmedier til erhvervsdrivende, offentlige myndigheder m.v. uden vederlag, hvis lagringsmedierne skal anvendes til eksempelvis erhvervsmæssige formål, herunder hvis lagringsmedierne udleveres til ansatte som led i et ansættelsesforhold.

Den foreslåede ændring betyder, at en anmeldt virksomhed kan fradrage og dermed undlade at betale vederlag for lagringsmedier, der vil blive anvendt til professionelle formål, herunder undervisningsformål og erhvervsmæssige formål.

Til nr. 11

Det fremgår af ophavsretslovens § 43, stk. 1, nr. 4, at i det vederlagspligtige antal opgjort efter § 42, stk. 2, fradrages antallet af lyd- og videobånd, der vil blive anvendt til fremstilling af optagelser til brug for syns- og hørehandicappede.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 43, *stk. 1, nr. 4*, således, at »optagelser til brug for syns- og hørehandicappede« ændres til: »eksemplarer til brug for personer med syns- eller hørehandicap«.

Den foreslåede ændring af ”syns- og hørehandicappede” til ”personer med syns- eller hørehandicap” har til formål at tilpasse betegnelsen til overskriften før ophavsretslovens § 17.

Den foreslåede ændring af ”optagelser” til ”eksemplarer” skyldes, at privatkopiering på de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier, jf. § 40, stk. 1, ikke nødvendigvis sker ved optagelse. Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 39, stk. 1, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, stk. 1.

De foreslåede ændringer betyder, at en anmeldt virksomhed kan fradrage og dermed undlade at betale vederlag for lagringsmedier, der vil blive anvendt til fremstilling af eksemplarer for personer med syns- eller hørehandicap.

Til nr. 12

Det fremgår af ophavsretslovens § 44, stk. 1, nr. 2, at vederlaget tilbagebetales ved anvendelse af vederlagsberigtigede lyd- eller videobånd til professionelle formål, herunder undervisning. Bestemmelsen finder anvendelse for både anmeldte og ikke-anmeldte virksomheder m.v.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 44, *stk. 1, nr. 2*, således, at »herunder undervisning« ændres til: »herunder undervisningsformål og erhvervsmæssige formål«.

Den foreslåede ændring af ”undervisning” til ”undervisningsformål” er udtryk for en sproglig tilpasning, mens den foreslåede indsættelse af ”og erhvervsmæssige formål” har til formål at præcisere, at det ikke er afgørende for tilbagebetaling af et erlagt vederlag, om formålet med anvendelsen betegnes som professionelt eller erhvervsmæssigt.

De foreslåede ændringer betyder, at en anmeldt virksomhed kan få tilbagebetalt vederlag, der er betalt til fællesorganisationen, men hvor lagringsmedierne kunne være fradraget efter § 43, stk. 1, nr. 3, og således videresolgt vederlagsfrit. Også erhvervsdrivende m.v., der har erhvervet lagringsmedier, og som i den forbindelse har erlagt det til lagringsmedierne svarende vederlag, kan få vederlaget tilbagebetalt, hvis lagringsmedierne skal anvendes eksempelvis erhvervsmæssigt, herunder hvis lagringsmedierne udleveres til ansatte som led i et ansættelsesforhold.

En anmodning om tilbagebetaling af vederlag inklusiv erklæring om, at lagringsmedierne udelukkende anvendes til de i § 44, stk. 1, nævnte formål samt dokumentation for, at vederlaget er betalt ved købet af de omhandlede lagringsmedier indgives til fællesorganisationen, jf. § 6 i bekendtgørelse om vederlagsordningen for uindspillede bånd m.v. i henhold til ophavsretsloven.

Til nr. 13

Det fremgår af ophavsretslovens § 44, stk. 1, nr. 3, at vederlaget tilbagebetales ved anvendelse af vederlagsberigtigede lyd- eller videobånd til fremstilling af optagelser, som anvendes af syns- eller hørehandicappede. Bestemmelsen finder anvendelse for både anmeldte og ikke-anmeldte virksomheder m.v.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 44, *stk. 1, nr. 3*, således, at »optagelser, som anvendes af syns- eller hørehandicappede« ændres til: »eksemplarer, som anvendes af personer med syns- eller hørehandicap«.

Den foreslåede ændring af ”syns- eller hørehandicappede” til ”personer med syns- eller hørehandicap” har til formål at tilpasse betegnelsen til overskriften før ophavsretslovens § 17.

Den foreslåede ændring af ”optagelser” til ”eksemplarer” skyldes, at privatkopiering på de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier, jf. § 40, stk. 1, ikke nødvendigvis sker ved optagelse. Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 39, stk. 1, sammenholdt med den foreslåede ændring af § 40, stk. 1.

De foreslåede ændringer betyder, at vederlaget tilbagebetales ved anvendelse af vederlagsberigtigede lagringsmedier til fremstilling af eksemplarer til brug for personer med syns- eller hørehandicap.

Til nr. 14

Det fremgår af ophavsretslovens § 46, at anmeldte virksomheder efter udløbet af hver vederlagsperiode og senest ved udgangen af den følgende måned til fællesorganisationen skal angive mængden af udleverede lyd- og videokassettebånd og disses spilletid, jf. §§ 42 og 43.

Det foreslås at ændre ophavsretslovens § 46 således, at »mængden af udleverede lyd- og videokassettebånd og dis-

ses spilletid, jf. §§ 42 og 43« ændres til: »mængden og typen af udleverede lagringsmedier, jf. §§ 42 og 43, medmindre fællesorganisationen efter anmodning har besluttet at udskyde tidspunktet for angivelsen«.

Den foreslåede ændring betyder, at anmeldte virksomheder skal opgøre mængden og typen af lagringsmedier, jf. § 40, stk. 1, der er udleveret fra virksomheden efter § 42 og fra draget efter § 43, og at fællesorganisationen på baggrund af en anmodning fra en anmeldt virksomhed kan beslutte at udskyde tidspunktet for indberetningen, der som udgangspunkt indtræder efter udløbet af den månedlige vederlagsperiode.

Aftalefriheden med hensyn til indberetningshyppigheden foreslås indført for at gøre ordningen mere fleksibel og for at lette de administrative byrder for virksomhederne. Kulturministeriet er i forbindelse med arbejdet med nærværende lovforslag blevet gjort opmærksom på, at fællesorganisationen allerede i dag administrerer efter en lempeligere indberetningshyppighed end den i bestemmelsen anførte af hensyn til en så fleksibel og mindst mulig administrativ byrdefuld håndtering af ordningen for de involverede parter. Det er Kulturministeriets vurdering, at denne allerede eksisterende praksis imødekommer virksomhedernes praktiske behov, og at den derfor bør kodificeres.

Det er Kulturministeriets forventning, at fællesorganisationen fortsat vil administrere ordningen på den mindst byrdefulde måde for de berørte virksomheder.

Til nr. 15

Det fremgår af ophavsretslovens § 46 a, at kulturministeren kan yde rettighedshaverne kompensation for forskellen mellem provenuet for salg af blanke dvd'er i et bestemt år og provenuet for salg af blanke dvd'er i 2005, i det omfang førstnævnte provenu er mindre end i 2005. Bestemmelsen hjemler den statslige medfinansiering af vederlagsordningen for eksemplarfremstilling til privat brug i form af dvd-kompensationen.

Det fremgår af Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 10. februar 2021, at den fremtidige vederlagsordning skal være fuldt ud brugerfinansieret, og at aftalepartierne derfor er enige om, at den statslige medfinansiering af ordningen i form af dvd-kompensationen skal afskaffes, således at dvd-kompensationen udbetales sidste gang i 2022 for afregningsåret 2021.

På den baggrund og henset til, at dvd'er med lovforslaget fremover foreslås undtaget ordningen, foreslås det, at statens medfinansiering af vederlaget for eksemplarfremstilling til privat brug i form af dvd-kompensationen afskaffes.

Den foreslåede nyaffattelse af § 46 a betyder, at hjemlen til at udbetale dvd-kompensationen til rettighedshaverne ophæves. Da dvd-kompensationen udbetales bagudrettet, sikres hjemlen til udbetaling af dvd-kompensation til rettighedshaverne for perioden 1. januar 2021 til 31. december 2021 ved

optagelse af bevilling til § 21.21.12. Dvd-kompensation til rettighedshavere på finansloven for finansåret 2022.

Det fremgår af Aftale om en ny, moderniseret blankmedieordning af 10. februar 2021, at aftalepartierne er enige om, at ordningen skal evalueres første gang i 2023 baseret på salgstallene i 2022, og herefter hvert 3. år. Evalueringen skal belyse udviklingen i danskernes privatkopieringsadfærd og markedet for lagringsmedier, og kulturministeren skal indkalde til drøftelser med aftalepartierne med henblik på at drøfte eventuelle forslag til ændringer i omfattede lagringsmedier og de gældende takster, når resultatet af evalueringen foreligger, og efterfølgende hvert 3. år. Det fremgår endvidere, at omkostningerne til evalueringerne skal afholdes af ordningens provenu.

Det foreslås at affatte ophavsretslovens § 46 a således: »Kulturministeren skal i 2023 og efterfølgende hvert 3. år foretage en evaluering af denne lovs §§ 39-46 med henblik på at vurdere behovet for en ændring af bestemmelserne. Udgiften til evalueringerne dækkes af vederlaget, jf. §§ 39 og 39 a, og afholdes af fællesorganisationen.«.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at kulturministeren første gang i 2023 og efterfølgende hvert 3. år forpligtes til at foretage en evaluering af vederlagsordningen med henblik på at vurdere behovet for en ændring heraf, eksempelvis i forhold til de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier og vederlagsfastsættelsen herpå eller den administrative indretning af ordningen. Kulturministeren skal indkalde til drøftelser med aftalepartierne om eventuelle ændringer, når resultatet af evalueringerne foreligger.

Udgiften til evalueringerne dækkes af det samlede vederlag, jf. §§ 39 og 39 a, og afholdes af den i § 39, stk. 3, nævnte fællesorganisation. Kulturministeriet forestår evalueringerne, og fællesorganisationen betaler på baggrund af de afholdte udgifter. Kulturministeriet skønner, at udgiften til en evaluering ligger i omegnen af 400.000 – 700.000 kr. (inkl. moms).

Det følger af bl.a. EU-Domstolens afgørelse i sag C-521/11 – Amazon.com International Sales m.fl., at medlemsstaterne har en bred skønsmargin ved afgørelsen af hvem, der skal betale den rimelige kompensation, hvilken form kompensationen skal have, hvilke nærmere bestemmelser der skal gælde for den og hvilket omfang, den eventuelt skal have.

Det er Kulturministeriets vurdering, at det er inden for de rammer, som EU-retten sætter for medlemsstaternes indretning af deres kompensationsordninger, herunder medlemsstaternes brede skønsmargin, at omkostningerne til den løbende evaluering som foreslået dækkes af det samlede vederlag. Ved den foreslåede vederlagsfastsættelse for de af ordningen foreslåede omfattede lagringsmedier er der taget højde for både udgifter til den løbende evaluering af ordningen og den rimelige kompensation til rettighedshaverne.

Det følger desuden af ophavsretslovens § 39, stk. 4, 2. pkt., at en tredjedel af det årlige vederlag til rettighedshaverne

skal anvendes til støtte af formål, der er fælles for ophavs-mændene m.fl. inden for de grupper, som repræsenteres af fællesorganisationen. Denne del af vederlaget, der udbetales efter andre kriterier end den brug af værket, der har fundet sted, går således ikke direkte til rettighedshaverne men anvendes til kollektive formål, eksempelvis støtte til udviklingsprojekter inden for musik og film, som kunstnere og producenter kan søge støtte til. Dermed er der allerede efter den nuværende vederlagsordning fastsat regler om anvendelsen af vederlaget.

Den løbende evaluering af ordningen har til formål at sikre, at ordningen afspejler danskernes privatkopieringsadfærd, den teknologiske udvikling og det aktuelle marked for lagringsmedier, og at rettighedshaverne således hverken under- eller overkompenseres.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2022.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Loven skal ikke gælde ikke for Færøerne, da Færøerne har overtaget det ophavsretlige område.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 39. Den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lyd- eller videobånd eller andre indretninger, hvorpå lyd eller billeder kan optages, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i stk. 2 nævnte værker.

Stk. 2. Vederlaget skal betales for bånd m.v., der er egnet til fremstilling af eksemplarer til privat brug, og kun for værker, som er udsendt i radio eller fjernsyn, eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende.

Stk. 3-5. - - -

§ 40. Vederlaget udgør for 2006 pr. minut spilletid for analoge lydbånd 0,0603 kr. og for analoge videobånd 0,0839 kr.

Stk. 2. Vederlaget udgør for 2006 for digitale lydmedier 1,88 kr. pr. stk., for digitale billedmedier 3 kr. pr. stk. og for digitale hukommelseskort 4,28 kr. pr. stk.

§ 1

I lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 23. oktober 2014, som ændret ved § 42 i lov nr. 321 af 5. april 2016, lov nr. 719 af 8. juni 2018 og lov nr. 1121 af 4. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lyd- eller videobånd« til: »lagringsmedier«.

2. I § 39, stk. 1, udgår » eller andre indretninger«, og efter »optages« indsættes: »eller på anden måde kopieres«.

3. I § 39, stk. 2, ændres »bånd m.v.« til: »lagringsmedier«, og »eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende« ændres til: »som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende, eller som er stillet til rådighed på en sådan måde, at almenheden har adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt«.

4. Efter § 39 indsættes:

»§ 39 a. Virksomheder, der fra udlandet sælger lagringsmedier til privatpersoner i Danmark, hvorpå lyd eller billeder kan optages eller på anden måde kopieres, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker.

Stk. 2. Erhvervsdrivende, offentlige myndigheder og andre juridiske personer, der ikke er omfattet af § 39, stk. 1, og som fra udenlandske virksomheder køber lagringsmedier, hvorpå lyd eller billeder kan optages eller på anden måde kopieres, skal betale vederlag til ophavsmændene til de i § 39, stk. 2, nævnte værker, såfremt lagringsmedierne udleveres til privatpersoner til privat brug.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 39, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på § 39 a, stk. 1 og 2.«

5. § 40 affattes således:

»§ 40. De vederlagspligtige lagringsmedier, jf. § 39, stk. 2, og vederlaget for disse er fra den 1. januar 2022 følgende:

- 1) Harddisk ≤ 128 gb: 4,00 kr.
- 2) Harddisk > 128 gb: 16,00 kr.
- 3) Tablet: 45,00 kr.
- 4) Smartphone: 45,00 kr.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte vederlag reguleres fra 2007 årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

§ 42. - - -

Stk. 2. Anmeldte virksomheder skal opgøre det vederlagspligtige antal lyd- og videobånd, der i perioden er udleveret fra virksomheden, samt disses spilletid.

Stk. 3. Anmeldte virksomheder, der udtager lyd- eller videobånd til brug i virksomheden, skal medregne forbruget til udleveringen efter stk. 2.

Stk. 4. - - -

Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte regler, der har til formål at forenkle ordningen med fradrag eller tilbagebetaling af vederlag for lyd- og videobånd m.v., der anvendes til professionelle formål, jf. § 43, stk. 1, nr. 3, og § 44, stk. 1, nr. 2.

Stk. 6. Enhver, som videresælger lyd- og videobånd m.v., har pligt til efter anmodning fra organisationen inden 4 uger at oplyse, hvem båndene m.v. er købt af.

§ 43. I det vederlagspligtige antal opgjort efter § 42, stk. 2, fradrages:

- 1) Antallet af lyd- og videobånd, der er udleveret til en anden anmeldt virksomhed efter § 41, stk. 3.
- 2) Antallet af lyd- og videobånd, der er udført.
- 3) Antallet af lyd- og videobånd, der vil blive anvendt til professionelle formål, herunder undervisningsformål.
- 4) Antallet af lyd- og videobånd, der vil blive anvendt til fremstilling af optagelser til brug for syns- og hørehandicappede.
- 5) Antallet af lyd- eller videobånd, der vil blive anvendt til særlige formål, som af kulturministeren er undtaget fra vederlaget.

Stk. 2. - - -

§ 44. Vederlaget tilbagebetales ved

- 1) erhvervmæssig udførsel af vederlagsberigtigede lyd- eller videobånd,
- 2) anvendelse af vederlagsberigtigede lyd- eller videobånd til professionelle formål, herunder undervisning,

- 5) Bærbar computer: 45,00 kr.
- 6) Stationær computer: 45,00 kr.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte vederlag reguleres fra den 1. januar 2023 årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

6. I § 42, stk. 2, ændres »lyd- og videobånd, der i perioden er udleveret fra virksomheden, samt disses spilletid« til: »lagringsmedier efter type, der i perioden er udleveret fra virksomheden«.

7. I § 42, stk. 5, ændres »lyd- og videobånd m.v., der anvendes til professionelle formål« til: »lagringsmedier, der anvendes til professionelle formål, herunder undervisningsformål og erhvervmæssige formål«.

8. I § 42, stk. 6, ændres »lyd- og videobånd m.v.« til: »lagringsmedier«, og »båndene m.v.« ændres til: »lagringsmedierne«.

9. I § 43, stk. 1, nr. 1, § 43, stk. 1, nr. 2, § 43, stk. 1, nr. 3, § 43, stk. 1, nr. 4 og § 45, stk. 1, ændres »lyd- og videobånd« til: »lagringsmedier«.

10. I § 43, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »undervisningsformål«: »og erhvervmæssige formål«.

11. I § 43, stk. 1, nr. 4, ændres »optagelser til brug for syns- og hørehandicappede« til: »eksemplarer til brug for personer med syns- eller hørehandicap«.

12. I § 44, stk. 1, nr. 2, ændres »herunder undervisning« til: »herunder undervisningsformål og erhvervmæssige formål«.

3) anvendelse af vederlagsberigtigede lyd- eller videobånd til fremstilling af optagelser, som anvendes af syns- eller hørehandicappede, eller

4) anvendelse af vederlagsberigtigede lyd- eller videobånd til særlige formål, som af kulturministeren er undtaget fra vederlaget.

Stk. 2. - - -

§ 46. Anmeldte virksomheder skal efter udløbet af hver vederlagsperiode og senest ved udgangen af den følgende måned til fællesorganisationen angive mængden af udleverede lyd- og videokassettebånd og disses spilletid, jf. §§ 42 og 43. Virksomheden skal senest samtidig med angivelsen indbetale vederlaget til organisationen. Angivelsen skal underskrives af virksomhedens ledelse.

§ 46 a. Kulturministeren kan yde rettighedshaverne kompensation for forskellen mellem proventet for salg af blanke dvd'er i et bestemt år og proventet for salg af blanke dvd'er i 2005, i det omfang førstnævnte provenu er mindre end i 2005.

13. I § 44, stk. 1, nr. 3, ændres »optagelser, som anvendes af syns- eller hørehandicappede« til: »eksemplarer, som anvendes af personer med syns- eller hørehandicap«.

14. I § 46 ændres »mængden af udleverede lyd- og videokassettebånd og disses spilletid, jf. §§ 42 og 43 til: »mængden og typen af udleverede lagringsmedier, jf. §§ 42 og 43, medmindre fællesorganisationen efter anmodning har besluttet at udskyde tidspunktet for angivelsen«.

15. § 46 a affattes således:

»§ 46 a. Kulturministeren skal i 2023 og efterfølgende hvert 3. år foretage en evaluering af denne lovs §§ 39-46 med henblik på at vurdere behovet for en ændring af bestemmelserne. Udgiften til evalueringerne dækkes af vederlaget, jf. §§ 39 og 39 a, og afholdes af fællesorganisationen.«